

NIEUWSFLITS

INFORMATIEBULLETIN VOOR LEDEN EN DONATEURS VAN HET HERVORMD KERKHOOR 'S-GRAVENDEEL

<http://www.hervormdkerkeorsgravendeel.hoeksewaard.nl/>

NUMMER 60, 22 december 2008

Staccato

woensdag 24 december 2008: 21.30 uur Kerstnachtdienst Hervormde Kerk 's-Gravendeel; inzingen om 20.15 uur. Kleding: zwart zonder shawl, met donkerrode strik en corsage.

donderdag 25 december 2008: 09.45 uur 1^e Kerstdag in de Hervormde Kerk 's-Gravendeel; inzingen om 08.30 uur. Kleding als in Kerstnacht

maandag 29 december 2008: geen koorrepetitie. Eerste repetitie op maandag 5 januari 2009

maandag 2 februari 2009: algemene ledenvergadering

Busreis naar Delft.

Met een bijna volle bus vertrokken we op zaterdag 11 oktober met koor en partners naar Delft. Het was een prachtige dag en rond 13 uur reden we vanaf het 'oude' gemeentehuis op weg naar Delft.

Onze eerst stop was bij De Porcelijnen Fles waar het echte Delfts-Blauw gemaakt wordt. Ogen kwamen we te kort zoveel moois was er te zien was en van velen hoorde je dat oma of ouders dat zelfde Delfts-Blauw hadden maar men er op dat moment nooit de waarde van in zagen. Door het verhaal en het enthousiasme van de man die ons rondleidde zag en beleefde je hoe in de loop der tijden maar ook nu nog mensen met de hand al die mooie dingen maken.

Het volgende evenement op ons programma was een rondvaart door de grachten. We konden maar net met z'n allen in de boot en omdat sommige doorvaarten onder de brug laag waren ging dat vast beter omdat er toch veel gewicht in de boot zat.

Van al die frisse lucht (de boot had een open dak) kregen we trek in koffie en die stond met cake klaar voor ons klaar en smaakte prima. In het restaurant waren de gidsen aanwezig en vandaar vertrokken we in 3 groepen naar de Nieuwe Kerk. Onderweg vertelde de gids historische dingen over Delft en bij die verhalen zie je de stad uit een heel ander perspectief. Eenmaal in de Nieuwe Kerk ging de gids verder met zijn verhaal en iedereen die op school goed heeft opgelet tijdens de Vaderlandse geschiedenis was ineens weer terug bij Willem van Oranje.

(vervolg achterzijde)

Drieluik

Een drieluik is een schilderstuk op drie houten panelen, met scharnieren aan elkaar verbonden welke schilderstukken één geheel vormen. Op onderstaande panelen presenteren onze repetitors zich.

Maria de Bruin

Als eerste was er een gesprek met Maria de Bruin. Zij is de oudste van de drie pianisten die onze koorrepetities ondersteunen. Zij is in 1940 in Amsterdam geboren en woont nu in Utrecht. Wanneer zij 's maandags naar ons komt, reist zij eerst met het openbaar vervoer naar Bunnik, waarna zij met Gerard Legeland naar 's-Gravendeel komt. Op de terugweg zet Gerard haar thuis in Utrecht af.

Maria is geen beroepsmusicus, maar beoefent de muziek als vrije tijdsbesteding. Aan het begin van haar puberteitsjaren heeft zij vier jaar pianoles gehad. Daarna bracht zij haar vaardigheid door zelfeducatie op een hoger plan. Ze legde zich ook toe op de zangkunst en ging deel uitmaken van de cantorij in de Maranathakerk te Amsterdam onder leiding van Frits Mehrstens, cantor-organist. Frits Mehrstens heeft voor diverse teksten in ons Liedboek der Kerken muziek geschreven. (Achterin het register van de bundel van het Liedboek der Kerken kunt meer over hem lezen/JHL). Ook zong zij later in het Nederlands Kerkmuziek Ensemble onder leiding van Meti Smit Duyzentkunst.

In de negentiger jaren richtte zij samen met Gerard Legeland en Atze Dijkstra het Ensemble 'De Louches' op. Alle drie zongen ze, maar ze bespeelden ook een instrument. Maria piano, Gerard accordeon en Atze dwarsfluit. Zij traden vele jaren samen op bij chique bruiloften en partijen en gaven – vooral met kerst – concerten.

Gerard heeft haar bij ons geïntroduceerd toen Lenie Prins als vaste pianobegeleider van ons koor overleed.

Edwin Vooijs

De tweede repetitor die we voorstellen is Edwin Vooijs, geboren in 1970. Al op zesjarige leeftijd kreeg Edwin zijn eerste orgellessen van mevrouw A. Kranendonk – Baan. Hij vervolgde zijn opleiding bij Arie Drost en het Rotterdams Conservatorium. Sinds januari 1999 studeert Edwin bij Cor Ardesch op de orgels van de Grote- of Onze Lieve Vrouwe Kerk te Dordrecht. Op zijn veertiende speelde Edwin zijn eerste kerkdienst in de Pietermankerk te Zwijndrecht. In de jaren daarna was hij als organist verbonden aan verschillende Hervormde kerken in Zwijndrecht. In oktober 1995 volgde zijn aanstelling als organist van de Bethelkerk te Zwijndrecht en sinds december 2005 is hij ook als organist verbonden aan De Develhof in Zwijndrecht.

Edwin geeft concerten, zowel solistisch als in combinatie met vocalisten en/of instrumentalisten. Tevens verleent hij medewerking aan zangavonden, koorconcerten, CD-opnamen etc. en wordt er veelvuldig samen met zijn vrouw, Ilona Vooijs - de Kievit (mezzosopraan), opgetreden. Naast zijn bezigheden als kerkmusicus en de diverse uitvoeringen is Edwin als repetitor verbonden aan het Gereformeerd Kerkeor Zwijndrecht en ons koor en is hij de vaste begeleider van het Christelijk Mannenkoor "Excelsior" uit Hendrik Ido Ambacht, waarvan zijn vrouw dirigent is.

Edwin is ook actief in het componeren en arrangeren van zowel vocale- als instrumentale muziek. In september 1999 en september 2003 nam Edwin twee solo cd's op met eigen koraalbewerkingen.

Voor meer informatie over Edwin zie: www.edwinvooijs.com

Egbert van der Beek

Tenslotte het gesprek met de jongste van de drie. Egbert is 28 jaar en woont op ons dorp in. Zijn muzikale vaardigheden zijn bij de toetsen van het orgel en de piano. Hij heeft vijf jaar orgellessen gehad van Ad de Jooode die zijn vervolg heeft gekregen aan het conservatorium in Rotterdam. Daar heeft hij zich gedurende drie jaar verder in het orgelvak bekwaamd. 'Piano' was voor hem daar een bijvak. Het geleerde praktiseert

hij tijdens de erediensten in de Christelijke Gereformeerde Kerk en de Hervormde Kerk in 's-Gravendeel, alsmede tijdens weeksluitingen van het bejaardenzorgcentrum "Immanuël". Daarnaast geeft hij in voorkomende gevallen medewerking aan combo's en andere muziekgezelschappen. Egbert heeft van muziek geen beroep gemaakt. Hij doet dat in zijn vrije tijd. Van beroep is hij leerkracht in het basisonderwijs.

Elke woensdagavond gaat Egbert naar de Thuredrecht Cantorij in Dordrecht, waarvan hij als tenor deel uitmaakt. Egbert wil melden dat hij een vriendin heeft die in Dordrecht woont: zangeres Rianne Weekhout die eerder als sopraan aan een kerstconcert van ons koor medewerking heeft verleend. Zij is beroepsmusicienne en geeft zangles aan particulieren thuis.

Jan Kerkstra en Dick Langeveld

Column: Keersommen

Als eersteklasser op de lagere school hoorde ik in het lokaal van de tweede klas naast ons rekentafels opdreunen. De melodie omvatte twee toonhoogten die met elkaar in een terts verschilden. De tafel van drie bijvoorbeeld: één keer drie is drie, twee keer drie is zes, drie keer drie is négen, vier keer drie is twáálf, enz. De getallen vóór het woordje "is" hebben allemaal dezelfde toonhoogte. Het maaltken wordt een toontje lager gezongen. Het woordje "is" heeft dezelfde toon als het getal daarvoor. Het getal na het gelijkteken is weer een terts lager van toon, tenzij het getal uit meerdere cijfers bestaat. Dan verlaagt de toon pas bij het noemen van het tweede cijfer, bijvoorbeeld: "vier keer zes is vier-en-twintig". Zo werden en worden de tafels geleerd. Ik noemde het zojuist: tafels opdreunen omdat de melodie bepaald wordt door twee tonen. En de dynamiek (geen dynamiet) blijft achterwege: geen legato of staccato, geen rallentando, geen (de)crescendo en geen pianissimo, forte of iets dergelijks.

Tot zover de melodie van de tafels. Nu de tekst. De teksten van de tafels moesten uit het hoofd worden geleerd. Dus geen boeken voor je! De juf of de meester tikte de maat met een liniaal op de lessenaar en de leerlingen zegden hun versje op. Een dirigent voor een muziekgezelschap doet slagen in de lucht, maar de juf of de meester niet. Dit alles moest dienen om te leren vermenigvuldigen; leren om later keersommen te kunnen maken. Gewoonlijk gaat dit een mens goed af. Iedereen kent de tafels van één tot en met negen uit het hoofd. De tafels van tien, elf, twaalf en verder zijn te berekenen met de tafels van een lager niveau.

Maar wat zag ik een paar weken terug bij aanvang van een koorrepetitie? Toen de tafels stoelen werden, waren de alt en sopranen geheel van slag. Ik wil hierbij mijn mening niet onder stoelen of banken steken dat deze vrouwen niet kunnen rekenen. Normaal worden voor de repetities, voor zowel de sopranen als de alt, elk ongeveer dertig stoelen klaargezet: voor elke partij vijf rijen van gemiddeld zes stoelen. Vijf keer zes is dertig. Dertig (stoelen) komen dus voor in de tafel van vijf en in de tafel van zes. De koorleden zitten dan tegenover de dirigent.

Op de bewuste repetitieavond waren de stoelen niet tegenóver de dirigent geplaatst, maar in drie rijen rónnd de dirigent. Gezellig! Gezellig? Ik had mij misrekend. De achterste rij werd ingenomen door de bassen en de tenoren. Maar de voorste twee rijen? Verwarring alom! Zomaar uit het niets slaakte iemand van de vierde en vijfde rij - die er overigens niet waren - de verzuchting: "Waar is mijn plek gebleven?". Zij realiseerden zich niet dat twee maal vijftien ook dertig kon zijn. Als vanaf een tribune schouwden de bassen en tenoren, met hun ruggen leunend tegen de tafels aan déze en de dirigent vanaf zijn lessenaar aan gene zijde van de repetitiezaal hoe, tussen hen in, de vrouwenpartijen met de stoelen stoeiden en hun dertig meubelstukken vermenigvuldigden door tussen de tweede en de derde rij de vierde en de vijfde rij te creëren. Doordat de tenoren wel wisten dat twee maal zes, één maal twaalf is en de bassen eenmaal zes zes, bleven zij rustig zitten kijken hoe de vrouwen hun strijd leverden. Het geruis dat de ombouw door de vrouwen met zich meebracht, stond in geen verhouding tot het geroffel van 'the little drummerboy', waartoe de gewijzigde opstelling diende. Dat kwam doordat de dirigent noch de opmaat daartoe had gegeven, noch de directie erin voerde. Eindelijk zaten de vrouwen, ieder op hun plek, maar op grote afstand van hun burens. Vele stoelen waren onbezet. Waren er alt en sopranen boos weggelopen? Gelukkig niet. De stoelen hadden zich vermenigvuldigd. Er was plaats gemaakt voor nieuwe leden, maar die waren er nog niet. Gelukkig niet omdat de repetities dan weer van vooraf aan moesten beginnen. Daarom werden de overbodig

geworden stoelen vervolgens weer onder nieuw gedruis weggehaald en de rijen (tafel) van zes weer gesloten. Toen kon de repetitie beginnen. De mening dat dertig alleen vijf keer zes kan zijn, is gestoeld op het feit dat de betrokken dames de tafel van vijftien niet kennen. $30 = 5 \times 6$. En niet anders: Ozo!

Dick Langeveld

Zendingsdienst

Zondag 9 november 2008 j.l. was het kerkkoor uitgenodigd in de zendingsdienst van de Gereformeerde kerk van 's-Gravendeel. De dienst begon met het zingen van Ps 145:1 en 2: O Heer mijn God Gij koning van 't heelal en Ik zal getuigen van Uw heerlijk licht. Na stil gebed en groet zong het koor Tibie Paiom en Looft en Prijst de Heer. Gebed: Er werd gebeden om de kracht van de Heilige Geest.

Gemeentezang: Gezang 29 Nooit kan 't geloof teveel verwachten en Die hoop moet al ons leed verzachten. Schriftlezing: Marcus 16: 9-20. Gemeentezang: God is getrouw en De Heilige Geest die haar de toekomst spelt.

Prediking: Gij zult de Heere uw God liefhebben en uw naaste als uzelf God zeide: Ga heen en verkondigt het evangelie aan de hele schepping. De Hr Alkema vervolgde zijn preek dat het heus niet meevalt, om op elke hoek van de straat iedereen ervan te overtuigen dat Jezus leeft. Zendingswerk is niet alleen in een ver land, het kan ook bij ons op de hoek zijn.

Gemeentezang: Gez 474: 1 en 2: God roept ons broeders tot de daad en God roept en in hem is de kracht. Koorzang: Jerusalem en Shalom. Na het dankgebed en voorbeden zong de gemeente: Ga nu heen in vrede, ga en maak het waar. Koorzang: Irish Blessing

Het was een goede dienst, en het koor heeft de liederen prachtig ten gehore gebracht. Het kerkkoor mag er zijn: Ik heb ervan genoten en ik denk ook de mensen in de kerk.

Jo Jongenotter

Busreis naar Delft (vervolg)

Er waren nog nooit zoveel leden van het koninklijk huis zo dichtbij ons. Ze leefden alleen niet meer maar het is toch heel bijzonder.

Nog was de dag niet voorbij. Om ca. 18.15 uur stond de bus al weer klaar om ons naar Kinderdijk te brengen voor het diner. Onderweg is het natuurlijk genieten van de vele molens. In het Partycentrum hebben we heerlijk met elkaar gegeten en waren ca 21.15 uur weer in 's-Gravendeel.

Nu zou je toch denken een reisje met het koor "daar wordt vast veel gezongen". Maar nee zelfs geen noot. Misschien een idee voor het volgende reisje?????

Annelien de Witte

COLOFON

Redactiecommissie:

Leden: Jan Kerkstra, Dick Langeveld en Annelien de Witte - van der Linden.

Redactieadres:

Batiststraat 17,
3295 VA 's-Gravendeel,
tel. (078) 673 2688

Sluitingsdatum voor inlevering van uw kopij: **23 februari 2009**

Datum uitgave nr 61: 2 maart 2009